

17. Apr. 1975

FAKTA

Dato:

17. Apr. 1975

Sidetæl:

Noter Kbh 75 s. 60-67

17-4-75.

Jeg har været bled
og deprimeret i dag.
Nu kan det selv-
følgelig stryges
at jeg er forlystet
og har ondt i halsen.
Man bortsælger
disse overfladevenlige
-ner tror jeg der
h) er nogle dybere
brug.
Man, ikke jeg be-
finde mig ved et
meget vanskeligt
kræmte punkt.
Et punkt der trin-
-ger mig til at tage

ubevogtede afgyldelse
og desværre disse
illusioner - en slags
sandhedens time.
Det er som befin-
-der jeg mig midt
i et enormt nedbr-
-tag, nogle h) b
som jeg for alid
må begrave.
Det er vel en af
grundene til at
mit arbejde er gået
delvis i stå det har
jo, overvejende gæd
været beslægtet på
disse h) b og illu-
-sioner.
Mit arbejde har været

Busseret på fremgang
underskødt succs
men du disse ting
er ude blevet med
Jeg mig forsige det
vanskelige at strabe
et andet udgangs-
-punkt - på sin vis
bejggede helt forpa.
At jeg har slappet
stærkt med funktion
om at tage hjem
svindes sig selv at
kun jeg i lille opna-
den store i internatio-
-nale succs så
vil jeg i det mindste
have den lille to-
-kale. Men jeg har
også et lidt andet alt-

-Livets behov som
jeg ville kunne få
tilfredsstillet derhjemme.
Isoleringsen er efter-
-hånden meget svær
at bære.
Jeg vil bare det lige
hvis jeg kom var
i gang med at arbejde
om formiddagen, gik
jeg i lille det (og det
gjøre jeg i lille tid
f. eks) så er det
helt godt så ved
jeg stød i lille hoved
jeg stød gøre af
mig selv.
Det er jo en ren pu-
-rotiske situation at

- finde sig i. Har har
jeg al den tid og
frihed til at bruge
den som alle andre
mennesker gør og
som ligger efter og så
forvandler den sig for
mig blot til ren
afslapning.
70 forstår ikke og
der er stramfuldt
at måtte indrym-
me, at måtte
den gøre af tid og
frihed som er givet
mig.
70 har i årene her-
med mistet misten
til aktivitet, for
hvorfor gøre dette og
hvert det gøre for
dag alligevel ikke
til noget.
Denne indstilling
er enhver handling
enhvert initiativ
kun skal udføres
hvis det "gør til
noget" har yde læst
ubøssal for mig.
Det er stemt med
denne pessimisme
der har så bekræftet
at tag i mig - dette
slagsord som jeg har
gjort til mit "hoved-
koncept" måtte "til-

- sidst er der jo
slet intet der kan
mytke og i nulvite
- kan og sidstuden
griber mere og mere
om sig og så en-
der man der hvor
jo i dag er endt.
Det er igen denne
sagnetige pragt for
nederlag - hellere
både være at gøre
noget, end at ~~brude~~
hundte og undse sig
sig for det nederlag.
Jo for det ville
være sundt at kaste
sig ned i en hel
masse og lade det
en nederlag efter
det andet - en hel
skrive, for nederlag
li der - man jo tænder
alle omstændigheder,
og måske netop
hvis man prøver
jo at undgå dem.
Jo har jo f.eks.
billet et ganske
kræftigt nederlag
med hans egen bil
min i internationale
kunstvær succis.
Jo er dog i lide i
trivsel om at jo vil
forfølge, fordi dette
nederlag, måske vil
der være en ~~be-~~

- frielse at arbejde
på et helt illusions
grundlag. Hvis
man kan.
Når JS forbringer
en så meget ven-
-dige som sandhe-
-heds til mig - er det
ikke helt ubere-
-get for JS ting
for mig til at se
i øjnene at alt
hvad JS har drømt
om (måske krævet?)
succes, at være
Københavns liv, balance
inde i mig selv -
alt det blev
ikke til noget, og

- så derfra stammer
min pessimisme.
Jeg ville acceptere
hundrede procent, JS
krævede det, men
blev det selv fuldstændig
ikke netop fordi
JS forlangte.
JS har været alfer
helt nyt miljø og for
livet.
JS har aldrig været
Lefræds med hvad
JS havde, men har
aldrig ville have
nøgt andet, og bedre.
Det de bevidst JS,
lige som JS indbragte
inde godt ved hvor-
-dan JS stiel frem-

- dre til standene,
men - jeg gør det
bare i lille - og jeg
med at sidde her
og skrive side op og
side ned som en
studs af lednings-
manipulere.
Det der gør den
mest værende situation
sin hvide et er
at jeg ikke ved
hvad jeg skal gøre,
hvad jeg vil.
70 er det det af
Sains my (og fusa -
- lidt også Paris) er
fjæbel med det og
- helt på stedet, men der
er et eller andet
i andre i mig som
i ikke sig - fuld af ud

ju til tænke om
Saget panter eller
Provence. Måske
er det en frygt for
at isolationen der
vil blive mindst
hvis du står som her?
Der er også meget,
uendelig meget der
taler i mig at vende
hjem. (Selvom der
også er enkelte ting
der taler for).
Bog det hele li).
ved godt også det
at jeg ikke vil ind-
-rejsme mit mælt-
-lag her i Paris
men måske ubetænkt
velkommen mig til et
sidste lille spinball

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

hvid - måske et
mirakel.
Såm tidlig er jeg fuld-
-stændig blevet over-
at en udsættelse
i alle længe er min-
-de, alting er lige-
-som ved at være
for sent.
Måske er det andet
(bortset altså fra
Saugmy) ikke af-
-gørende hvor jeg
op holder mig, men
om hvordan min
indstilling er.
75 mener hvis jeg
skudt har ambicio-
-ner om gnavende
i brydet så vil jeg jo
givet synes det er
forkert hvor jeg end
bor (bortset måske
fra Paris - Chanceries
by!) men kan jeg
overvinde ambicio-
-ner og de kult og il-
-lusioner som følger
i dens lygt vand
Så er problemet løst
Men kan jeg det?
Det er ikke sci magt
et spørgsmål om
jeg kan sætte en vilje
imod min am-
-bition som om
hvornår jeg helt ud
kan erkende at der
ikke er si stærk det
allermindste grundlag

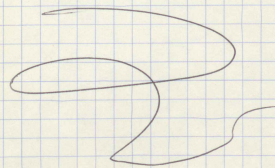
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

for at mere sådanne
ambitioner, at det
er - og må være
SLUTT.

Man kan naturligvis
godt betragte det
som et nedslag,
i forhold til ambi-
tionerne og det et
nedslag, men man
kan, hvis man
ser realistisk på
det, også betragte
det som en be-
frielse - at man
er fri for at slæbe
rundt med noget
som i virkeligheden
kun har skuffet
en kvadrant og besvær.

Man har i alle over-
vundet ambitionerne,
men man er blevet
helt nødt til at erkende
at man i alle kan
leve op til dem.
Det er sikkert bit-
ter i første omgang,
men på trods, måske,
det med tiden vil
vise sig som noget
positivt.

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

